

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КЪЊИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издавателъ Любомиръ И. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врете 5 крајц. за трипутъ. № 86.

Мртвыи Гостъ.

(Продужено)

Господарь Мирковићъ заиста се у итњи предомыслио и у итњи очајателно решио се. Јоште незнајући, каквогъ госта предъ собомъ гледа, никако не хтео сироту Лепосаву предати у руке подозрителногъ човека. — Онъ се приближи њму, али не безъ куцања срца, и рекне са сажиманѣмъ рамена и некимъ сажалѣванѣмъ: „Видите, мой милый Господарь Петловићу! я високо уважавамъ вашу личность. Но коды насъ се нешто особито догодило, особита нека несрећа, кою я нисамъ могао предвидити. Да сте намъ баръ указали ту честь, да раніе дођете! Одъ некогъ времена завела се између мое кѣри и команданта овдашнѣ посадки любовь — она му се обрекла за њга поћи, и прочая; — то самъ я текъ пре неколико дана дознао. Капетанъ е мой питомецъ; я самъ му негда быо титоръ. Шта самъ могао чинити? Хтео или нехтео, морао самъ се сгласити. Я самъ науmio, да сутра пишемъ вашему отцу о овой незгоди и да га молимъ, да Васъ ветруди. Мени е врло жао. Шта ће мой старый пріатель о мени мыслити!“

Далъ не могао говорити господарь Мирковићъ, ерѣ га е гласъ одъ ужаса изневеріо. Напротивъ гостъ га е, што се нико небы надао, не само сасвимъ мирно и ладнокрвно слушао, него шта выше, њгово лице, пре тога спокійно и тамно, примѣтно се разведри одма при речма: завела „loveбавъ“, „обрекла поћи“, башъ као да му е добро дошло, што ће имати посла съ девојкомъ, коя е већъ другомъ и руку и срце поклонила. А то не измакло ни господару Мирковићу, да е бледо лице, кое е на преднаведеный начинъ, тако рећи, издало покрене срдца, брзо покушавало да се у пређашню озбыльность опетъ поврати.

„Немойте се збогъ тога тешкати“ рекне господарь Петловићъ, нити мога отца ради нити мене ради.“

Господарь Мирковићъ помисли у себи: „Я те већъ разумемъ!“ Али башъ зато му е садъ двоинномъ затимъ стало, да изъ сказке добро познатогъ, стравитогъ похитителя занавекъ одъ Лепосаве уклони.

„Небы требало,“ говораше онъ, да Васъ у гостионицы оставлямъ, него бы валяло, да васъ молимъ, да се у моioй кући сместите. Али башъ ти догађай између команданта и мое кѣри, и прочая — Вы сваћате како е то, другий заручникъ, кадъ првый не коды куће, и таково што — пакъ онда вы врло добро знате — да люди у одной овако малой вароши више брбляю, него што знаю. А и моя ћерка

„Молимъ, не нужно извинявати се“ рекне банкеровъ сынъ: „Мени е добро и у гостионицы. Я васъ разумемъ. Само Васъ молимъ, да ме Вашей госпођици ћерки представите.“

— Али, Вы

„Ерѣ у Н—Б быти, а девојку, коя е мени обећана, невидити, то небы могао ни самъ предъ собомъ оправдати.“

— Заиста, Вы сте

„Я бы требало да завидимъ господину команданту, ерѣ све, што ми е о редкой лепоти и любведостойности госпођице“

„Вы сте врло добри!“

„На свакој начинъ, мени бы се найвећа честь учинила, кадъ бы у вашу одличну породицу примлѣнъ быо и назвао се сыномъ одногъ мужа, о комъ мой отаць никадъ безъ пріательскогъ одушевления неговори.“

— Слуга покоранъ.

„Смемъ ли молити, да госпођици баръ представлѣнъ будемъ?“

— Мени е жао, врло жао. Она е са моioмъ господомъ овогъ вечера у великомъ друштву; а знате, законъ е, да се никакавъ странаць ни подъ каквимъ изговоромъ увести несме. Дакле. . . .

„Я башъ и нежелимъ вечерась, ерь самъ іоште уморанъ. А іоштъ манъ желимъ, да е у великомъ друштву видимъ, гди е човекъ выше или манъ некако стешнѣнъ. Волео бы е видити у домаѣмъ кругу.“

Господаръ Мирковићъ поклони се љу теѣи.

„А іошъ бы ми миліе было, а то ѣете ми, мыслимъ радо допустити? кадъ бы госпоѣици између четири ока, ако смемъ реѣи, нешто поверително саобштио, што бы“

Господаръ Мирковићъ уплаши се. Онъ помысли у себи: „Где, овай башъ стула управо, найкраѣнимъ путемъ, къ своіой цѣли!“ — Онъ се накашлъ. Страный уѣути и причека, неће ли што господаръ Мирко-

вићъ реѣи, а кадъ то не буде, настави далъ: „Я се надамъ, да љу госпоѣицу моимъ саобштенѣмъ у смотреню мене можда на болъ мисли довести; пакъ љу можда, ако е у овомъ, у ономъ успокоити узмогнемъ, опетъ задобыти нѣно уваженъ, за коимъ ми е у овимъ обстоятельствомъ свакояко много стало.“

Господаръ Мирковићъ покуша понеко „ако“ и „али“ насупротъ ставити, да бы некако осуетио слѣдства овогъ повѣрителногъ у четирь ока разговора. Онъ е говоріо много у страу, али збунѣно, и изъ учтивости, тамно. Но мртвый га гость віе ни мало разумео, или се баръ чиніо, да га неће да разуме, и све веѣма е навальявао. Съ тимъ е све мучнѣе постаяло положенъ Господара Мирковића, кои е свое лепо дете веѣх у рукама ове авети, са заврнутомъ шіомъ гледао.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Турскѣ.

У Цариграду 17. Августа. Енглеска флотила повратила се изъ црногъ мора. — Министерство нѣе промениѣно. — Султанъ е исплатіо за Али-пашу 5 миліона гроша дуга. Кипризи-паша, посланикъ турскій при крунисаню цара рускогъ, понео е са собомъ мѣницу одъ 90 хиляда фунтій стерлинга.

Русія.

О свечаномъ улазку цара Александра у Москву 17. Августа являю слѣдуюѣе:

„Нѣгово величество царъ и членови царскога дома присѣбли су 14. Августа у Химку, последню штацию гвозденогъ пуга, кадъ се изъ Петербурга долази, здраво и мирно. У Химки сиѣу висока лица съ парны кола и одвезу се на дворскимъ интовима до петровске палате, коя е 12. вртій одъ Химке, а 4 врте одъ Москве удалѣна. Царъ се бавіо у петровской палати до 17. Августа, когъ е дана намѣрјо, свечано уѣи у старый престолный градъ.“

Просторъ одъ Химке до петровске палате — 12 вртій — быо е веѣх 14. Августа, кадъ е царъ по залазку сунца изъ Петербурга присѣѣо, давно осветлѣнъ, и кодъ петровске палате чекало е око 5000 интова, да предусрѣтну высоке госте съ громовитимъ „ура“ и съ найвеѣнимъ одушевленѣмъ.

16. Августа веѣх е врвіо светъ по улицама, где ѣе царскій спроводъ проѣи, да се диви украшеню зданія, балкона и сѣдишта. И ови су доиста тако дивно искиѣени, да е готово непонятно, одкудъ толикий блескъ и богатство. Нарочито пакъ вредно е напоменути Гуріевалъву палату лежеѣу у тверской улици, коя е скупощвнимъ шаловима и ѣилимима тако искиѣена, да се трошкови, чинѣни око тога, рачунаю на више стотина хиляда рубала.

17. Августа уютру почела е на жалость падати киша. Но обшта радость е у толико веѣа была, кадъ се око подне небо разведри, као да е хтѣло и оно прославити и увеличати предивно позоре, и сунце проспе свое зраке на престолный градъ, кои се блистао необычномъ красотомъ и сѣиношю.

У три сата по подне започео е улазакъ цара и вѣгове высоке породице, и то сасвимъ точно по изданомъ и обнародованомъ програму. Цѣло ово позорѣ, кое се предъ очима обчараны и засенѣны гледаоца развіяло, и неописано и непритворно одушевленъ было е плѣнително. Притомъ толика сѣиношъ, 40 златны кола, амови, какови се іоштъ нигди видели нису, конѣи одъ найблагороднѣгъ соя, великий брой дворскы чиновника, у пуной униѣорми; савъ овай блескъ готово е засенявао очи! —

Кодъ капеле Иверске сѣше царъ и царскы принцевы съ коня, и помоле се Богу. Затимъ помогне царъ удовой царици русской и своіой високой супруги сиѣи съ кола, да се и оне Богу помоле. Царъ имъ исто тако помогне, да се поцну на скупощвна кола. На самомъ томе мѣсту быаше преко 15.000 гледаоца.

Особитый су позорѣ обратили на себе 50 депутация азіятскы народа, све на коню и у своме народномъ одѣлу, — лепи люди, а іошъ лепши конѣи. Брой скупощвнѣ свѣтине може се рачунати на 3—400.000 людій.

— Изъ Москве явля еданъ дописникъ подъ 18. Августомъ іоштъ и слѣдуюѣе:

„Многа искусства, коя самъ при овако сѣинимъ приликама, као што е н. пр. крунисанъ цара рускогъ у Москви, у друга времена, у другимъ земляма и градовима подрію, покренула су ме, да за времена отидемъ у Москву; и я се доиста у моме очекиваню нисамъ ни найманъ преварио.“

Човекъ неможе себи ни представити живѣѣ позоре, него оно, кое се данасъ пре подне представляло очима кодъ царске палате. Све е пакъ имало войничкій зна-

чай. Ту се ништа не могло видети, но долазакъ и одлазакъ царски офицера, почињући одъ највишегъ до најнижегъ, кои су сваки по својој дужности долазили цару као највишемъ войсковођи.

Нема ни едногъ рода оружја у цѣлой руской войсци, кои не овомъ приликомъ овде заступљивъ быо, и при јучерашњимъ свечаномъ улазку царевомъ могао е и најпазљивији гледаоцъ текъ само површно прегледати разна одѣљена, која као самосвойствене саставне части руске войске особитиъ позоръ побуђую. Напротивъ тога было е данасъ довольно прилике видети, на великой и красной пјаци кодъ Кремля, не само изближе све видове войске, него и посланике планински народа.

Нѣгъ вдлич. царъ хтѣо е данасъ лично држати смотру надъ поединимъ одѣљенима пѣшака и коняница, која су одкомандована на стражу. Царъ, окруженъ многобройнимъ и сљинимъ генерал-штабомъ и командантима полкова, давао е самъ паролу (лозинку), затимъ су сви офицери, кои су одређени на стражу, стали у редъ предъ царемъ, и являли сваки понаособъ свою дужность; а после разиђу се сваки своје одѣљеню.

По свршеној смотри представіо е царъ странымъ прищевима у малымъ одѣљенима кавалѣрию, која се садъ у Москви налази, као: гарду царичину, гардејске окопнике царева, гардејске окопнике царичине, гардејске улане и хусаре, црноморске козаке и гардејске козаке.

Најпосле заповѣдио е царъ, да черкески коняници, кои су се такође ту десили, покажу войничка вретана и упражненя, и ко е ово гледао, доиста е морао признати, да се ништа сравнити не може са нѣвовомъ чудноватомъ вѣштиномъ и рукованѣмъ съ дугачкимъ карабиномъ. — Сутра (19. Августа) быће великій прегледъ войске у Кадинску.

— Царъ Александеръ наименовао е грофа Орлова княземъ, княза Воронцова фелд-маршаломъ, а генерале Сумарокова и Берга графовима.

— Царъ е 16. Августа издао еданъ важанъ дневный указъ, кои опредѣлюе ново раздѣленѣ цѣле кавкаске войске, кое е нужно было учинити, будући су неки нови полкови корпусу кавкаскомъ придани. Князь Гагаринъ, кои се при јуришаню на Карсъ одликовао, и кои е томъ приливомъ ранѣнъ, постављивъ е тимъ указомъ за гувернера Кутаиса, кое е мѣсто онъ јошть и пре рата имао, на кое ће садъ у толико већу важность добыти, ако се приливомъ заузимања источногъ прибрежја црногъ мора Русія лати снажны мѣра, да већъ едномъ савлада непокорне и бунтовне Абхазе.

ФРАНЦУСКА.

Парижъ 27. Авг. Данасъ е у цркви св. Магдалене држанъ парастосъ за честь у Криму погинувши штабски офицера. Маршалъ Пелисіе, многи генерали и множество штабски офицера были су при парастосу. Слѣдуюћегъ Понедельника, као на данъ кадъ е Севастополь узетъ, држаће Маршалъ Пелисіе, херцогъ одъ Малакова, прегледъ войске на Марсовомъ полю, надъ цѣлимъ парискимъ гарнизономъ.

Графъ Раневаль до конца о. м. вратиће се у Римъ, и при поласку свратиће у Бияриць. — Графъ Персиньи отићи ће јошть данасъ у Лондонъ. Нѣга су неки фамилиарни послови до сада задржавали у Паризу. Одъ знатниъ Руса, кои су јуче у Паризъ дошли, есу графъ Шуваловъ, секретаръ рускогъ посланства и Князь Ливень. — Князь Демидовъ, отишао е у Нѣмачку.

Изъ Алгира являю да е међу Кабилима озбиљно двизанѣ, и да е Маршалъ Рандонъ тога ради подкреплена искао, но правителство му е одговорило, да гледи само свое положенѣ сачувати.

ЦРНА ГОРА.

Изъ Беча пишу едномъ райнскомъ листу слѣдуюће: Гласъ, да ће Порта врло енергично противу Црне Горе ићи, потврђава се. Ово се дознае отуда, што е князь Калимахи (турскій посланикъ при бечкомъ двору) пре некиъ данъ предао бечкомъ кабинету едну ноту, у којој му е намеру свога двора као и поводъ рата објавіо. Аустрійско правителство неће се ни најманѣ намѣри Порте противити, и поставиће на граница црногорской еданъ проматрајућій корпусъ войске, кои ће се старати о томе, да се миръ и поредакъ у Далмацији одржи. Каквогъ ће се правца Русія у овомъ рату држати, ништа се извѣстно незна, али чини се, до они договори, кои су између Петербуржскогъ кабинета и посланика княза Данила пре месецъ дана были, нису безъ икаква уплива на овај ратъ, кои су Црногорци ради повраћаня свои стары граница започели.

Полузваничній французскій листъ „Патри“ има еданъ повећій чланакъ о Црној Гори, кога свршетакъ овако гласи: Чини се, да е у Цариграду решено озбиљно противъ Црне Горе поступити, да се томъ непрестаномъ тареню край учини. Али оће ли Аустрија ово трпити и ладнокрвно гледати? Неће доиста. Ерѣ канву бы онда иѣна съ генераломъ Мамуломъ на граница црногорской стоећа войска другу намеру имала, него да то предупреди. У овимъ дакле околностима, мы мыслимо, да бы најболъ было, да Турска одъ свакогъ напада на Црну Гору одустане, и да подъ ествомъ велики сила самосталность Црне Горе призна, и границе јој разшири, па бы се тимъ начиномъ Турска свакогъ насртаня црногорскогъ ослободила, и учиніо бы се еданцуть край свима борбама и непријателскимъ нападанѣма.

Међутимъ „Обште новине“ по едномъ изъ Беча допису јошть далъ иду, и веле, да Аустрија не само неће на штету Црногораца посредовати и Турској на руку ићи, него ће, премда само свою користъ у виду имајући, Црној Гори јоште и помоћи.

У осталомъ, како е у право у ствари, то ће се скоримъ временомъ дознати.

ШПАНИЈА.

Као што се по вишимъ круговима говори, Краљица Христина неће зимусъ у Римъ ићи, него ће се у Мадриду задржати. Нѣнъ удливъ у Мадриду дошао е до највишегъ степена; ерѣ несамо Серано него и Нарваецъ труде се нѣно благоволенѣ придобити, и овај последній пре некиъ данъ разговарао се съ нѣнимъ мужемъ, Херцомъ одъ Рианцаресъ, читава четири сата.

НЕАПОЛЬСКА.

У краљвству обе Сицилије чине се грдне войничке одбранителне припреме. Пре три месеца позвани су сви команданти тврђина на средиземномъ мору у Неаполь. Тада се јошть нїе знало, какву е цѣль ова войничка конференція имала. Садъ се текъ чуе, да е на томъ военомъ савѣту заключено, да се цѣло прибрежїе морско яко утврди. Дотични су послони свуда край мора већ и започети, и то съ највећомъ енергіомъ. На острову Каури најживљ се ради. Говори се, да е ово острово тако утврђено, да се готово неможе ни освоити. Исто тако посланъ е и на калабрійско прибрежїе великій брой топова, да се такође батерїе начине.

Изъ свега овога види се, да краљ неапольскій и немисли, иоле поустити западнимъ силама, но да се, онъ и за случай рата спрема. Што се пакъ тиче духа кои у народу влада, све е јошть при старомъ.

Мароканско царство.

Енглескій конзулъ у Тангеру отишао е у Маракашъ, главну варошъ мароканскогъ царства, да тамо у име свогъ правительства држи преговоре у питању марокански гусара на сѣверо-африканскомъ прибрежїю. Француска пакъ са свое стране спрема тамо едну воену експедицію.

Велико Войводство Баденъ.

Манхаймъ 25. Августа. Овде е стигла вѣсть, да се великій херцогъ Лудвигъ одрекао престола, и то на полу принца регента, свога брата, кои е досада подъ тимъ именовъ државомъ управља. Войска е већ положила заклетву верности новомъ в. херцогу Фридриху.

Политичкїй Прегледъ.

Велико е узбуђенъ произвео у Паризу еданъ чланакъ „Морнинг-поста“, кои листъ уобште држе за органъ лорда Палмерстона, у комъ е чланку доста яснимъ рѣчима изражево, да ће се Енглеска у будуће свое собствене политике придржавати. Овдъ се сматра ова чланакъ као просто изречно разцѣпленъ енглеско-францускогъ савеза.

Нападанъ или управо подметанъ свакояки умышля Луй Наполеону, кое овај чланакъ садржава, одъ превелике е важности, и заслужуе у толико већу позорностъ што е то све изишло изъ пера едного одъ највећихъ енглески државника.

Изъ те околности, што се тимъ чланкомъ сваки Енглець позыва, да се ревностно занима са иностраномъ политикомъ, будући ће ова скоримъ постати среднимъ точкомъ преважњи догађаја, заключаваю млого да ће лордъ Палмерстонъ латити се наново свое слободомыслене политике према иностранству.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕНЕШЕ.

У Парми 28. Августа.

Войводкина парменсанска издала е еданъ декретъ, коимъ се обсадно станъ укида; и тако ће одсадъ политичке парнице судити обични судови.

У Александрији 24. Августа.

Гласа се, да е Етем-паша, позванъ у Цариградъ. — Посланство бирманскогъ цара, кое се у Александрији налази, полази сутра (25. Августа) у Паризъ.

О Г Л А С И.

Стецишта се отвараю :

1. При Суду Вароши Београда надъ иманѣмъ умрле Марїе, поч. Димитрија Петровића, до 1. Октобра.

2. При Суду Окр. Београдскогъ а) надъ иманѣмъ поч. Станка Томића быв. изъ Гроцке, до 24. Септембра; б) надъ масомъ поч. Јовице Николића, быв. меанцие изъ Врелаца, 15. Октоб.

3. При Суду Окр. Крагуевачкогъ надъ иманѣмъ поч. Стефана Миленковића изъ Г. Врбаве, до 1. Октобра.

4. При Суду Окр. Шабачкогъ надъ иманѣмъ пок. Благоја Васиљвића бѣћара родомъ изъ Босне, до 1. Октобра.

5. При Суду Окр. Рудничк. надъ иманѣмъ поч. презадуженогъ Николе Симића, тишлѣра брусничкогъ, до 4. Октобра.

6. При Суду Окр. Краинскогъ, надъ масомъ поч. Николе Ђорђевића бѣћара изъ Влашке, до 8. Августа 1857.

7. Ко бы што ма коимъ правомъ имао тражити, одъ Николе Радивоевића и овога сунруге Стане, изъ Кормана, нека се тога ради съ доказима яви Суду Окр. Крагуевачкогъ, до 24. Септембра.

Продавање се на лициѣцији :

1. У Паланки, Окр. Смедеревскогъ добра Милована Кабаданѣа, 20. 21. и 22. Септембра.

2. У Маршићу, Окр. Крагуев. добра Јоксима Ђвтића, 17. 18. и 19. Септ.

3. Рана, кою е народъ Окр. Крушевачкогъ поклопио на фондъ удовица и сирочадїи свештеника и учителя, и то у Прѣиловици 16. 17. и 18., у Крушевцу 22. 23. и 24., у Витковцу 26. 27. и 28. Септембра, а у Јошаничкој Банѣи 1. 2. и 3. Октобра.

Петаръ Митровић изъ Ђурђеваца, Окр. Ваљвск. проглашенъ е надлежнимъ Судомъ за распикућу.

(1—10) Почемъ самъ я долеподписаный овога лета отворио овде у Београду, на свое име трговину; па како самъ такову између осталог а еспана, у великомъ количеству са разнимъ фарбама (бојама) одъ найординарије до найфайније у свакимъ изгледима снабдѣо: то не пропуштамъ овимъ почитаемимъ ГГ. како живописцима и молерима тако и свакому, коме бы такове требало препоручити се; и у исто време обећавамъ се, да ћу свакога са умѣреномъ ценомъ послужити.

У Београду 1. Септ. 1856.

Алекса Местановић
кодъ „Тигра“ до варош-капије.